

§ 91.

For den, der er pligtig at tjene en vis Tid i Krigsmagten, regnes Tiden fra hans Rømning, og indtil han har udstaaet Straf for denne Forbrydelse, ikke som Tjenestetid, hvorfor han, forsaavidt den Straf, der paalægges ham, ikke medfører hans Afgang fra Krigsmagten, har at tjene saa meget længere. Dette skal dog ikke være til Hindrer for, at vedkommende Ministerium kan hjemsende ham.

§ 92.

Effærpemde Omstændigheder med Hensyn til Rømning er det, naar Nogen:

- 1) rømmer fra Fartøt, som er paa Togt eller til Togt er udrustet;
- 2) rømmer, medens han er i nogen Tjenesteforretning;
- 3) rømmer, naar nogen særdeles Besværighed for Krigsfolket, hvori han burde deeltage, ham vitterligt finder Sted eller forestaaer, eller
- 4) medtager sin Tjenestehest eller de Vaaben, Klædningsstykker eller andre Gjenstande, som ere leverede ham til Brug, forsaavidt de ikke nødvendig behøves til hans Beskæftning. Skaffer han derhos ikke disse Ting, tilstede igjen, eller har han før Rømningen taget dem til sig i det særlige Viemed at tilvende sig samme, ansees han, som om han har afhændet dem (§ 194), foruden at være skyldig i Rømning.

§ 93.

Derfor den, der for Rømning har forskyldt ringere Straf end Strafarbejde, atter selv frivillig melder sig, fritages han, naar han ikke er Officer, for at ansees som Rømningsmand og belægges med Straf som for anden ulovlig Fraværelse (§ 98), men denne Straf tilregnes ham dog som Rømningsstraf, hvis han senere igjen rømmer.

§ 94.

At en Rømningsmand, skjulende sin Stilling, maatte have taget Tjeneste ved nogen anden Afdeling af Krigsmagten end den, hvorfra han er rømt, udelukker ikke Anvendelsen af den lovbestemte Straf for Rømning.

§ 95.

Den, som kommer til Kundskab om en forestaaende Rømning i Krigstid og ikke anmelder samt, hvis dette ei kan ske betimeligt, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre den, straffes med Fængsel, eller, hvis han er Officer, med Fængsel eller Embedsfortabelse. Tilfigtes Rømningen udført under de i sidste Deel af § 86 nævnte Omstændigheder, anvendes Fængsel, Embedsfortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde indtil 3 Aar. Smidlertid skal den Paagjældende, naar han forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skøndt han har forsømt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for undladt Anmeldelse den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie, Sødsfænde, Fosterforeldre eller Fosterbørn, med mindre Nogen af disse er den Skyldiges Foresatte.

Den, som faaer Kundskab om Rømning til Fjenden, behandles ikke efter foranstaaende Bestemmelser, men efter § 67.

Hovedmanden i en aftalt Rømning i Krigstid kan, selv om han forhindrer Forbrydelsens Udførelse, ikke fritages for Straf, men ikkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skjøn.

§ 96.

Den, som i den Hensigt at unddrage sig den ham paahvilende Militærtjeneste paa-